

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
 เมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๗
วางพื้นฐานที่แรกอย่าให้เผลอสติ

ก่อนจ้งหัน

พระมาฉัน ๓๕ ขาดไป ๒๐ เห็นไหม พระวัดนี้ ๕๕ ขาดไปคือท่านไม่ฉันท่านภาวนา การไม่ฉันนี้เป็นเครื่องหนุนทางด้านจิตตภาวนาได้ดี ไม่ใช่การไม่ฉันการอดอาหารเพื่อการ ตรีสรูเพื่อบรรลुरुธรรม แต่เป็นเครื่องหนุนความเพียรเพื่อบรรลुरुธรรมถึงถูก ความเพียรมีสติ เป็นสำคัญ ย้ำแล้วย้ำเล่า สติเป็นสำคัญ ใครตั้งสติได้ดีแน่นหนามั่นคงเท่าไร ผู้นั้นจะเป็นผู้ จะตั้งรากตั้งฐานทางด้านจิตใจได้ เริ่มแต่ความสงบเย็นลงไปๆ เป็นสมถธรรม เรียกว่าสงบ ใจ สมาธิธรรมเป็นความแน่นหนามั่นคงของใจ จากความสงบที่หนุนไปหลายครั้งหลายหน ก็กลายเป็นความแน่นหนามั่นคงขึ้นภายในใจ เรียกว่าสมาธิ จากนั้นก็ก้าวทางด้านปัญญา

สมาธิความสงบใจมากน้อย จะพิจารณาปัญญาได้ตามกำลังของสมาธิของเรา อะไร ก็ตามไม่พ้นจากสติ นักปฏิบัติเราเร่ๆ ร่อนๆ ไม่ค่อยได้เรื่องได้ราวนั่นคือไม่ได้มี หลักเกณฑ์ในการภาวนา อาจจะไม่มีผู้เน้นหนักสอนหลักเกณฑ์ให้ยึดให้เกาะได้อย่าง แน่นนอนแมนยำก็ได้ นี่จึงขอย้ำให้ท่านทั้งหลายทราบว่า สติเป็นของสำคัญในความ พากเพียร ตั้งลงในจุดใดสติอย่าได้เผลอ เช่นเราบริการรรมคำใดก็ตาม เช่น พุทโธ หรืออัมโม หรือสังโฆ อะไรก็ตามสติเป็นสำคัญมาก ตั้งสติแน่นหนามั่นคงได้เท่าไรยิ่งเพิ่มความสงบ เย็นใจให้มากขึ้น นี่หมายถึงวางพื้นฐานที่แรก ขอย้ำให้เผลอสติ

เคยพูดให้ฟังแล้วกิเลสเกิดเพราะเผลอสตินั่นเอง กิเลสอยู่ภายในใจ ถ้าไม่เผลอสติ กิเลสออกไม่ได้ กิเลสทำงานไม่ได้ ไม่เป็นภัยต่อเรา เพราะสติครอบเอาไว้ มีกิเลสอยู่ ภายในแต่ไม่ทำงานไม่ได้ เหมือนอาวุธมีอยู่ เก็บไว้เรียบร้อย แต่ไม่ทำงานไม่ได้นั่นเอง กิเลสนี้ตัวเป็นภัย สติครอบเอาไว้ไม่ให้ทำงาน บริการรรมคำใดก็ได้ปิดช่องๆ แทนเอาไว้ เรา เคยพูดแล้วถึงขนาดดอกจะแตกเราตั้งสติ ได้นำมาสอนพี่น้องทั้งหลาย บรรดาลูกศิษย์ลูกหา สังฆารตันออกไป ได้แก่กิเลสมันตันสังฆาร กิเลสออกจากอวิชชาปุจฉยา หนุนให้เป็น สังฆารขึ้นมา ตันออกๆ ทางสติบังคับคำบริการรรมปิดช่องเดียวไม่ให้มันออก นี่เคยพูดแล้ว เพื่อความแน่นอนของผู้ปฏิบัติภาวนา

ไม่ให้มันเปลว ว้างน้เลย ชัดกัน ไม่เปลว เอาจนกระทั่งตั้งสติได้ เฉพาะในวันแรกนี้ เราอกจะแตก พุดจริง ๆ คือไม่ยอมให้เปลวเลยเทียว ที่จิตเราเสื่อม ๆ นี้เพราะเราเปลวสตินั้นแหละ คราวนี้จะไม่ให้เปลว ตั้งปั๊บเลย เหมือนเขาต่อยมวย ระฆังตั้งเป็งก็ใส่กันเลย อันนี้พอว่าเอาละ สติจับปั๊บเลยไม่ให้เปลว นี่เอามาสอนเพื่อให้ท่านทั้งหลายได้ยึดเป็นหลัก เป็นเกณฑ์ในการภาวนา ขอให้ตั้งสติให้ดี จับปั๊บลงไปเลย อย่างว่าจะสังฆารมันอยากคิดอยากปรุง จึงได้รู้ว่า อ้อ ที่จิตเราเสื่อมเพราะสังฆารมันออก ๆ ไม่รู้ตัวเวลามันออก ที่นี้เวลาบังคับมันไว้ด้วยสติมันออกไม่ได้ มันดันเรานี้เหมือนหัวอกจะแตก นี่ละกิเลสมันดันออก เอาสังฆารเป็นเครื่องมือดันออก บังคับเอาไว้ ๆ ด้วยสติ ด้วยคำบริกรรม จิตสงบได้

เอา สรุปความเลยว่าจิตสงบได้ไม่สงสัย ต่อไปเรื่องกิเลสมันดัน ๆ นี้จะเบาลง ๆ เบาลงโดยลำดับ จากนั้นธรรมก็หนาแน่นขึ้น คือความสงบของใจ ไม่วุ่นวาย สติดีขึ้น ๆ แน่ใจโดยลำดับ ต่อจากนั้นตั้งรากฐานได้เพราะสติไม่ให้เปลว จำให้ดีนะนักปฏิบัติ ภาวนาไม่ได้หลักได้เกณฑ์ ทำที่ไหนก็ทำแต่ไม่ได้หลักได้เกณฑ์ ก็ลุ่ม ๆ ดอน ๆ นั้นแหละ ขอให้จับหลักนี้ไว้ให้ดี สติเป็นพื้นฐานสำคัญ มันจะผาดโผนขนาดไหนก็ตามกิเลสนี้ พันอำนาจของสติไปไม่ได้ จับให้ดี เอา มันจะตายให้เห็นดูซินะ แต่ไม่ยอมให้เปลว ตั้งได้ ๆ ไม่สงสัย เราเคยผ่านมาแล้ว ได้นำมาพูดด้วยความแน่ใจ ได้ผลเป็นที่พอใจจากการตั้งสติ หมู่เพื่อนให้จำเอานะ

ใคร ๆ ก็ดีให้มีหลักยึดการภาวนา ทำลุ่ม ๆ ดอน ๆ อยากตั้งสติก็ตั้ง อยากเปลวก็เปลว อยากทำอะไรก็ทำ ไม่ได้เรื่องนะ นักภาวนาเราคือพระกรรมฐานเร่ ๆ ร่อน ๆ ก็เพราะสติไม่มี ขาดวรรคขาดตอน กลายเป็นเร่ ๆ ร่อน ๆ ไปตามกิเลสเสียหมด จำให้ดี เอาละให้พร

หลังจ้งหัน

วันไหนมีแต่เรื่องสกปรก แล้วมันก็ให้พูดจนได้นั้นแหละ เพราะมาเกี่ยวโยงกับเรา เราเป็นจุดศูนย์กลางแห่งการชะล้างความสกปรก อะไร ๆ มันก็มาที่นี้ ก็ต้องได้ชะล้างไปล้างกันไป เมื่อวานก็ไปโรงพยาบาลภูหลวง ได้ทราบจากโรงพยาบาลว่าติดหนี้เขา โรงพยาบาลติดหนี้เกี่ยวกับเรื่องอาหารคนไข้เดือนหนึ่ง ๆ โรงพยาบาลนี้อย่างน้อยเดือนละหนึ่งหมื่น ๆ จ่ายค่าอาหารสำหรับคนไข้ คนไข้ที่นอนอยู่ในนั้น บางแห่งก็บอกติดหนี้เขาเท่านี้เท่านี้ บางแห่งก็ไม่บอก เพราะเราก็ไม่ถาม เนื่องจากพอทราบอยู่บ้างแล้ว เมื่อวาน

ไปก็เลยเอาอาหารไปส่ง แล้วให้ปัจจัยหนึ่งหมื่น พร้อมกับมอบสิ่งของให้ สงสาร
โรงพยาบาล

เพราะการเจ็บไข้ได้ป่วยไม่นิยมว่าเป็นคนมีคณนะ ไม่ว่าใคร จำเป็นด้วยกันหมด
ที่จะต้องพึ่งหมอพึ่งยา พอเจ็บไข้ได้ป่วยต้องวิ่งเข้าหาหมอ หมอก็ต้องมีจิตเมตตา คนไข้
เป็นประเภทใดก็ไม่ว่า ต้องรักษากันไปเลยๆ นอกจากโรงพยาบาลพิเศษ คนไข้พิเศษ เป็น
อีกอย่างหนึ่ง โรงพยาบาลทั่วๆ ไป คนไข้ทั่วๆ ไปที่จำเป็นต้องอาศัยซึ่งกันและกันนี้ ก็เป็น
อย่างโรงพยาบาลที่เห็นอยู่นี้แหละ ความจนตรอกจนมุม เจ็บไข้ได้ป่วยวิ่งเข้าหาหมอ หมอ
ก็ต้องเสียयरักษาด้วยความเมตตาตามอัธยาศัยของหมอ

เวลาหายแล้วคนไข้ไม่มีเงิน หมอจะไปบีบบังคับเอาไต่ยังงี้ ก็เป็นการรักษาอยู่ใน
ตัวๆ เพราะคนไข้ส่วนมากมีแต่คนจน ตามบ้านนอกคอกนาเขาจะไปหาเงินหาทองมาจาก
ไหน ไปหาเลี้ยงปากเลี้ยงท้องวันหนึ่งๆ ก็ไม่พอ เขาจะหามาจากไหนเวลาเจ็บไข้ได้ป่วย นี้
เป็นความจำเป็นต้องวิ่งหาหมอหายาแล้ว แน่ะ ที่นี้หมอก็เป็นหมอเพื่อสาธารณชนทั่วๆ ไป
อย่างที่โรงพยาบาลอำเภอต่างๆ นี้ก็ต้องเสียयरักษากันไป มีมากมีน้อยก็ให้ตามมากตาม
น้อย ไม่มีก็ไม่ได้ให้ ที่เราคิดไว้ก็ไม่เห็นมันผิดตรงไหน เราได้เป็นหมอเป็นหมาที่ไหน เรา
คิดเรื่องเหล่านี้ยังไม่เห็นผิดไปไหนนะ

ที่เราสงเคราะห์โรงพยาบาลมาก ๆ ก็คือเราคิดแล้ว เราจึงได้สงเคราะห์นั่นเอง ก็ไม่
เห็นผิดไปไหนนี้ เราพูดจริงๆ เท่าที่ก้าวเดินผ่านมา เฉพาะอย่างยิ่งเป็นโครงการช่วยชาติ
เรานำพี่น้องทั้งหลายมาเรายังไม่เคยเห็นว่าเราไปผิดไปพลาดที่ตรงไหน ที่พาพี่น้อง
ทั้งหลายก้าวเดินไป ราบรื่นดีงามตลอดมา เรื่องคิดอย่างนี้เราก็คิดเรียบร้อยแล้ว
เพราะฉะนั้นเราจึงเน้นหนักทางโรงพยาบาลตลอดมา โรงพยาบาลเป็นอันดับหนึ่งที่เราช่วย
ตลอดมาตั้งแต่เริ่มสร้างวัดเลย เริ่มสร้างวัดก็เริ่มช่วยโรงพยาบาลตลอดมาจนกระทั่งปานนี้
ผิดที่ตรงไหนล่ะพิจารณาซิ

นี่ละเรื่องธรรมเป็นอย่างนี้ละ คือพินิจพิจารณาเรียบร้อยทุกสิ่งทุกอย่าง ไม่เอนนูน
เอนนี้ เอาเหตุเอาผล เอาหลักเอาเกณฑ์เข้าเป็นที่ตั้ง พินิจพิจารณาตามหลักเกณฑ์นั้นอย่าง
หนึ่ง หรือหากว่ามีญาณหยั่งทราบก็ประกอบกันไปได้สำหรับท่านผู้มี เราไม่มีญาณอะไร
ถ้าญาณก็หยั่งทราบ ว่าวันนี้เขาจะเอาอาหารอะไรมาใส่บาตรเราน้ำ มันหยั่งไปอย่างนั้นเสีย
ไอ้ญาณของหลวงตาบัว ไม่ค่อยไปหยั่งทราบเรื่องต่างๆ นะ ก็พูดตามความจริงละซิ เรามัน
มีญาณอย่างนี้

นี่ก็พาพี่น้องดำเนินมา เราคิดไว้เรียบร้อยแล้วตั้งแต่เริ่มจะออก วัตถุประสงค์จะเป็นเรื่องใหญ่โต กระทบกระเทือนถึงชาติไทยเราก็เป็นด้านวัตถุประสงค์ ทุกข์ทางร่างกายไม่เท่าไร แต่ทุกข์ทางใจนี้ทั่วโลกดินแดน ไม่มีใครจะอยู่เหนือทุกข์ไปได้ นั่น เพราะอะไร เพราะกิเลสเหนือโลก มันครอบโลก อยู่ในหัวใจของโลก เมื่อเป็นเช่นนั้นไม่ว่าคนมี คนจน คนโง่ คนฉลาด จะต้องเป็นนักโทษของกิเลสด้วยกันหมด ทีนี้จะเอาอะไรเข้าไปแก้ ก็ต้องเป็นธรรมเท่านั้น นอกจากธรรมไม่มี ที่จะแก้ทุกข์ทางใจของสัตว์โลกไม่มี มีแต่ธรรมเท่านั้น

นี่เราก็ได้พิจารณา เวลาจะออกช่วยชาติ ธรรมะด้านภายในจิตใจนี้เป็นอันดับหนึ่งแล้ว คราวนี้จะได้นำสั่งสอนประชาชนทั้งหลาย ซึ่งห่างเหินศาสนามานาน ทั้งๆ ที่เป็นชาวพุทธ ก็จะได้แนะนำสั่งสอนไปพร้อมกันกับด้านวัตถุประสงค์ ด้านวัตถุประสงค์ถือว่าหนักก็ตาม แต่ว่าหนักอย่างเปิดเผย ทางด้านจิตใจนี้หนักอย่างลึกซึ้งภายในจิตใจ เราพิจารณาไว้หมดแล้ว การออกช่วยชาติคราวนี้จะไปทั้งสองทาง เบื้องต้นก็เป็นด้านวัตถุประสงค์ จากนั้นธรรมะก็จะไปเรื่อยๆ แล้วมันก็เป็นไปตามนั้นผิดไหมละ พิจารณาซิ

ด้านวัตถุประสงค์แล้วในการช่วยชาติ ออกเทศนาว่าการ หาจตุปัจจัยไทยทานมา สงเคราะห์ส่วนรวมๆ ก็ได้เป็นลำดับลำดับ ในขณะที่เดียวกันก็เทศนาว่าการอรรถธรรม ซึ่งเป็นสิ่งที่ติดแนบอยู่กับกิเลสนั้นละ ซึ่งอยู่ภายในใจอันเดียวกัน จะต้องชะล้างด้วยอรรถด้วยธรรม จึงต้องนำธรรมออกแสดง ให้พี่น้องทั้งหลายได้ทราบบาปบุญคุณโทษบ้างซึ่งมีมาดั้งเดิม และแสดงผลอยู่ในหัวใจของสัตว์โลกทั่วไปหมด ไม่เว้นเลย นี่เราก็ได้ดำเนินตามนั้น เวลาแสดงธรรมอยู่นี้ก็ออกทั่วโลกแล้วนี้ แสดงอยู่เวลานี้ก็ออกทั่วโลก เรื่อยมาตั้งแต่บัดนั้นจนกระทั่งปานนี้

นี่ธรรมะเข้าสู่จิตใจ คนผู้มีนิสัยปัจจัยอยู่บ้างก็จะยึดอรรถยึดธรรมเป็นหลักใจ ชำระล้างสิ่งเลวร้ายทั้งหลายซึ่งมีอยู่ภายในใจ มันแสดงกองทุกข์อยู่ตลอดเวลาทำให้ค่อยจิตจางเบาบางลงไป ถ้าควรที่จะเป็นไปได้แค่นั้นก็จะเป็นไปได้ด้วยอำนาจแห่งอรรถธรรมชะล้างกิเลสตัวสกปรกมอมแมมนั้นแหละ เราก็ได้นำสั่งสอนเรื่อยมา เวลานี้การเทศนาว่าการนี้ก็ทั่วประเทศไทยเรา ออกทุกวันเลย ก็ออกจากนี้ที่กำลังเทศน์อยู่เวลานี้ ออกทั่วประเทศไทย จากนั้นก็ออกทั่วโลกอีก

ใครมีนิสัยยังงี้ ควรที่จะยึดอรรถธรรมไว้เป็นหลักใจๆ เพื่อเกาะเพื่อยึด เพื่อความแคล้วคลาดปลอดภัย สงบร่มเย็นไปเพราะอำนาจแห่งธรรมเข้าสู่ใจ ก็จะได้ยึดได้เกาะอรรถธรรมเหล่านี้ไป ผู้ใดที่มันสุดวิสัย อย่างใครเข้าห้องไอศูญ์ก็ปล่อยเสียๆ โลกอันนี้มีมาดั้งเดิม ผู้ที่เร็วที่สุด ท่านก็บอกไว้แล้ว อุกมภูตัญญู ผู้มีอุปนิสัยปัจจัยที่จะบรรลुธรรมให้หลุดพ้น

จากทุกซ์โดยถ่ายเดียว นี้ประเภทหนึ่ง วิปจิตัญญู รองกันลงมา เดินตามกันโดยลำดับเพื่อพ้นจากทุกซ์ นี้อันหนึ่ง อันที่สาม เนยยะ เป็นผู้ควรที่จะแนะนำสั่งสอนได้ และเป็นผู้ที่จะคอยยึดอรรถยัตถธรรม เกาะเกี่ยวกับอรรถกัถกรรม เพื่อเบาบางความทุกซ์ทั้งหลาย เพราะอำนาจแห่งธรรมชำระไปบ้างก็มี นี้ประเภทที่สาม

ประเภทสามนี้มันขัดมันแย้งกันอยู่กับ ปทปรมะ จิตหนึ่งจะไป จิตหนึ่งจะถอยหลัง อย่างเราประกอบความพากความเพียร ตั้งหน้าตั้งตาจะประกอบความพากความเพียร ความซี้เกียจซี้คร้านท้อแท้อ่อนแอมันจุดเอาไว้ๆ เรียกว่ามันรบกันอยู่ภายใน ส่วนปทปรมะ นั้นหมดทางเลย แม้จะมีความรู้มากมายขนาดไหนก็ตามที่โลกเขานิยม อย่างทุกวันนี้เขานิยมกันว่าดอกเตอร์ดอกแต่อะไร เกิดมาแต่โคตรพ่อโคตรแม่ของเราก็ไม่เคยได้ยินได้เห็น ดอกเตอร์ดอกแต่อะไร นี้เรียนขนาดไหนก็เรียนด้วยอำนาจของกิเลส ไม่ได้เรียนด้วยอำนาจแห่งธรรม ด้วยความสนใจในธรรม

เรียนไปๆ ความรู้ที่เรียนมามันก็เป็นความรู้ของกิเลส กิเลสนำไปใช้ถลุงเจ้าของให้แหลก นอกจากนั้นยังไปถลุงคนอื่นให้เสีย ยิ่งเรียนมามากเท่าไรกลุบายวิธีการที่จะคดโกง รีดไถชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ก็ยิ่งแน่นหนามั่นคงไปตามๆ กัน พวกนี้พวกทำลายได้มาก ที่เรียนวิชามาสูงๆ สูงของกิเลส ไม่ใช่สูงของธรรม ถ้าสูงของธรรมเรียนมาได้มาก ด้วยความสนใจในอรรถในธรรมแล้วจะเป็นประโยชน์มากมาย แต่เรียนธรรมแบบนกขุนทอง แบบนอนแทะกระดาษนั้นก็ไม่ได้เกิดประโยชน์อะไร เช่นเดียวกับเขาเรียนวิชาทางโลกนั้นแล

มิดนี่เอาไปฟันฟักแฟงแดงโมก็ได้ เอาไปฟันหัวคนก็ได้ วิชาความรู้เรา เราจะตั้งไปทางไหน น้อมไปทางไหนได้ทั้งนั้น เหมือนมิด น้อมไปทางที่ดีก็เป็นดี น้อมไปทางที่ชั่วก็ชั่ว ธรรมเหล่านี้ก็แสดงเพื่อโลกที่มีนิสัยปัจจัยอยู่บ้างจะได้ยึดได้เกาะ เพราะธรรมของพระพุทธเจ้าเป็นธรรมแน่อนตายตัว ที่จะจุดสัตว์โลกให้พ้นจากทุกซ์โดยถ่ายเดียว เท่านั้น ไม่มีธรรมข้อใดที่จะจุดลากสัตว์โลกให้จมดิ่งลงในนรกอเวจี ไม่เคยมีในธรรมของพระพุทธเจ้า

เมื่อนำธรรมมาแสดงก็ต้องเป็นประโยชน์แก่โลก ดังพระพุทธเจ้าทรงแสดงมาแล้ว เป็นประโยชน์แก่โลกถึงสามโลกธาตุ ฟังซิ เราอยู่ในโลกธาตุไหนถึงจะเล็ดลอดออกจากตาข่ายของศาสนธรรมแห่งพระพุทธเจ้าไปได้ ที่ไม่มาสนใจ แล้วคู้ยเขี่ยชุดค้นหาแต่พื้นแต่ไฟ มาเผาไหม้ตนโดยถ่ายเดียว ไม่สมควรแก่ความเป็นมนุษย์และเป็นลูกชาวพุทธเลย ขอให้พี่

น้องทั้งหลายพิจารณา นี่เราก็ได้อุตส่าห์พยายามเต็มเม็ดเต็มหน่วย ก็เป็นไปตามความมุ่งหมาย

วัตถุดิบทองขาวของที่มุ่งนั้น ตั้งกำหนดไว้จุดไหนก็ได้จุดนั้น เช่นทองคำที่แรกก็ ๑๐ ตัน ต่อมาบอกว่า ๑๑ ตันก็ได้ทั้ง ๑๑ ตัน ยังเลยไปอีก ๓๗ กิโลกรัม นี่เรียกว่ามอบทองคำนี้เข้าสู่คลังหลวงเรียบร้อยแล้ว ตามกำหนดที่ให้ไว้ว่าอย่างน้อย ๑๐ ตัน นั้นได้แล้ว ก็เป็น ๑๑ ตันตามความมุ่งหมาย อันหลังนี้ว่าทองคำคืออยู่ ๑ ตัน ก็ได้มาเต็มเม็ดเต็มหน่วยแล้วที่นี้ดอลลาร์ให้ได้ ๑๐ ล้าน ก็ได้ ๑๐ ล้าน ๒ แสนกว่า นี่ก็ได้ตามความมุ่งหมายมาทุกสิ่งทุกอย่างแล้ว ไม่บกพร่องอะไรเลย

ที่นี้กำลังทางด้านธรรมะก็แนะนำสั่งสอนเป็นลำดับลำดับ ค้นออกมาตั้งแต่เทพ ที่เทศน์ตั้งแต่เทศน์สมัยอยู่กับพระล้วนๆ เทศน์สอนพระ ธรรมะเหล่านี้เป็นธรรมะแกงหม้อเล็กหม้อจืด เป็นธรรมะชั้นสูง เทศน์สอนพระนี่จึงมีแต่ธรรมะชั้นสูงล้วนๆ แล้วก็จัดออกมากระจายทั่วโลกแล้วเวลานี้ธรรมะประเภทเหล่านี้ นอกจากธรรมะประเภทแกงหม้อใหญ่แล้วก็ยังตั้งเอาธรรมะประเภทแกงหม้อเล็กหม้อจืดก็มี ช่วยโลกเต็มเม็ดเต็มหน่วยแล้วแต่ใครจะมีนิสัยปัจจัยควรที่จะได้รับอรรถธรรมจากพระพุทธเจ้าที่เรานำมาแสดงนี้มากน้อยเพียงไร ก็จะเป็นประโยชน์แก่ผู้นั้นมากน้อยเพียงนั้น

นอกจากผู้ที่ไม่เอาไหนเสียเลย เกิดมาก็เกิดเปล่าๆ โอ้อ่าฟูฟ่าด้วยความรู้ที่เป็นพื้นเป็นไฟ เป็นภัยแก่ตัวเองอยู่ในหัวใจ ที่โลกเขายกยอว่าเรียนชั้นนั้นชั้นนี้สูงๆ ได้แต่ลมปาก หัวใจมีตั้งแต่พื้นแต่ไฟเผาไหม้ ผู้ใหญ่เท่าไรนั้นแหละที่เรียนรู้มากๆ เท่าไรนั้นละผู้แบกกongทุกข์มากที่สุด นี่เอาธรรมเข้าไปจับ ตาสีตาสายอยู่ตามท้องนาไม่ค่อยมีทุกข์มากนัก เพราะไม่มีความโลภมาก ไม่มีความเย่อหยิ่งจองหองพองตัวมาก ไม่มีความสำคัญตนมากกว่ามีอำนาจบาดหลวงมีความรู้วิชา มีกฎหมายบ้านเมือง เป็นนักปกครอง เหล่านี้มีความสำคัญมั่นหมายในตัวเองนั้นแหละ มันเอาพื้นเอาไฟมาเผาตัวอยู่เล็กๆ โดยไม่มีใครทราบ

ไปที่ไหนก็มีแต่โอ้อ่าฟูฟ่า แต่งเนื้อแต่งตัวนี้เทวดาสวรรค์ชั้นพรหมสู้อยู่ไม่ได้นะ การแต่งเนื้อแต่งตัว บทเวลาดูจิตใจนี้รอกเวจียังจะสู้อยู่ไม่ได้ ดีไม่ดินรอกเวจีจะพังจะแตก มันสู่นรกในหัวอกของคนทีหะงตนนั่นไม่ได้ นี่มีเยอะ ไม่ว่าแต่เมืองไทยเราแหละทั่วโลกนะ สิ่งเหล่านี้มีอยู่เยอะ นี่แหละอำนาจแห่งกิเลสมันอยู่เหนือตลอดๆ มองไม่เห็นมันง่ายๆ นอกจากเอาธรรมจับเข้าไปเห็นหมด ไม่มีปิดมีบังได้คือธรรม นี่แหละผู้ไม่มีธรรมมีแต่โลกมีแต่กิเลส

โลกไหนประเทศใดที่ว่ามีความสุขความเจริญ มันไม่มีความสุขความเจริญ มีแต่
 ลมปากเท่านั้นแหละ บ้านนั้นเจริญบ้านนี้เจริญ ส่วนพื้นส่วนไฟนั้นไม่ต้องบอกมันก็เจริญ
 อยู่แล้วในหัวใจของทุกคน ยิ่งเป็นผู้ใหญ่เท่าไรยิ่งแบกหามกองทุกข์มากที่สุดเลย ไม่ได้
 เหมือนธรรมของผู้ปฏิบัติธรรม ผิดกันมากนะอันนี้ตรงกันข้ามเลย ธรรมของผู้ปฏิบัติธรรม
 เช่นพระพุทธเจ้าทรงเป็นผู้ปฏิบัติธรรมมาก่อน ตรัสรู้ธรรมมาก่อนเรียบริ้อยแล้ว ชำระล้าง
 พระทัยคือใจให้บริสุทธิ์ผุดผ่อง เรียกว่ากลายเป็นพุทธโธทั้งดวง เป็นธรรมชาติทั้งดวงแล้ว
 หมดยุขโดยประการทั้งปวงในพระทัยของพระพุทธเจ้าแต่ละพระองค์ๆ แล้วนำธรรมที่
 หมดยุขแล้วนี้ไปสอนโลก

โดยที่โลกมีแต่หามหามกองทุกข์ พระพุทธเจ้าที่สอนโลกไม่มีความสุขเลย นี้
 ผู้สอนไม่มีความสุขก็คือธรรม รู้ธรรมปฏิบัติธรรมได้ผลจากธรรมไม่มีทุกข์ ทุกข์เบาบางๆ
 ลงไปจนกระทั่งไม่มีทุกข์ภายในจิตใจ คือพระพุทธเจ้า พระสาวกทั้งหลาย ที่ทรงอรรถทรง
 ธรรมเต็มหัวใจแล้วไปสอนโลกที่เต็มไปด้วยกองทุกข์ เต็มไปด้วยพินด้วยไฟด้วยความไม่มี
 ทุกข์ของท่าน แม้นิดหนึ่งไม่มีในพระทัยและในใจของพระสาวก สอนโลกที่เต็มไปด้วยกอง
 ทุกข์ด้วยความไม่มีทุกข์ของใจท่านเองนะ

นี่แหละธรรมเป็นอย่างนี้ ไปสอนโลกเจ้าของไม่มีทุกข์ โลกสกปรกเจ้าของสะอาดไป
 สอนโลกให้สะอาดตามๆ กันไป นี่เราก็นำธรรมนี้มาสอนโลก พูดให้เต็มเม็ดเต็มหน่วย
 หลวงตาจวนจะตายแล้ว เปิดเผยออกมาตามหลักความจริง ของปลอมมีพูดกันมาตั้งกัปตั้ง
 กัลป์ของจริงมีพูดไม่ได้มีหรือ? ต้องพูดให้ได้เสมอกัน ดิกับชั่วเป็นของคู่กัน พูดชั่วได้ต้อง
 พูดดีได้ ทุกข์กับสุขเป็นของคู่กัน พูดทุกข์ได้ต้องพูดสุขได้ นี่เราก็ปฏิบัติตามธรรมของ
 ศาสดาที่นำมาชะล้างสัตว์โลกเต็มกำลังความสามารถของเรา ชำระสะสางกิเลสซึ่งเป็นตัว
 เหตุสร้างกองทุกข์ขึ้นมาภายในจิตใจนี้ให้เบาบางลงไปๆ จนกระทั่งถึงที่สุดจุดหมาย
 ปลายทางตามทางของศาสดาที่สอนไว้แล้วด้วยสวากขาตธรรมว่าตรัสไว้ชอบแล้วทุกสิ่งทุก
 อย่างจนหายสงสัย ไม่มีอะไรสงสัยแล้วในหัวใจของเรา

เราสอนโลกที่เต็มไปด้วยกองทุกข์ด้วยความไม่มีทุกข์ในหัวใจของเรา เช่นเดียวกัน
 กับพระพุทธเจ้าสาวกทั้งหลาย ไม่ได้วัตรอย ความจริงมีอย่างไรเข้าถึงกันได้ทั้งนั้นไม่มีสูงมี
 ต่ำ นี่เราก็เป็นอย่างนั้นมาตลอด สอนโลกไม่มีทุกข์ในหัวใจ เวลาที่จะแสดงอากัปภิกิริยา
 ออกมาต่อโลกที่มีสมมุติในแง่หนักเบา ก็ต้องแสดงออกมาตามแง่หนักเบาต่างๆ แต่ความ
 ทุกข์ที่จะแสดงออกมาเพราะอำนาจกิเลสตัณหา เหมือนโลกแสดงออกกันเต็มไปด้วยกิเลส
 อย่างนั้นเราไม่มี เรบอกกว่าเราไม่มี ถึงภิกิริยาทำทางจะเป็นพินเป็นไฟออกมาก็เป็นภิกิริยา

ตอบรับสมมุติหนักเบาเล็กน้อยเท่านั้น ส่วนเรื่องกิเลสตัณหาที่จะแทรกออกมาในกิริยาอาการนั้นไม่มี เพราะกิเลสไม่มีในใจ ค้นหาที่ไหนก็มันจะมีมาจากไหน ไม่อย่างนั้นจะเรียกว่าหมดเหรอ จะว่าสิ้นกิเลสเหรอ

นี่เราก็ดสอนโลกด้วยความไม่มีทุกข์ สอนโลกด้วยความไม่มีอะไรมากดถ่วงจิตใจเราเลย เราสอนด้วยความบริสุทธิ์ในหัวใจของเรา นี่เราก็นำมาสอนโลกเวลานี้เต็มกำลังความสามารถ ธรรมะกำลังกระจายสมความมุ่งหมายที่เราตั้งเอาไว้ว่า การช่วยโลกคราวนี้ จะช่วยด้านธรรมะนี้มากกว่าทางด้านวัตถุ นี่ก็ถูกแล้ว ด้านวัตถุเดี๋ยวนี้ก็ค่อยยุติลงไปแล้ว แต่ด้านธรรมะยิ่งหนักหน้าขึ้นไปทุกวัน ๆ อย่างเวลานี้ก็เทศน์ ก่อนจะไปไหนมาไหนต้องเทศน์จบเสียก่อนแล้วค่อยไป เทศน์นี้ออกทั่วโลก ๆ ประจำ ๆ นี่ก็คือเอาธรรมะสงเคราะห์โลกที่เต็มไปด้วยกองทัพนั้นแหละ เราไม่ได้เอาอะไรกับโลกนะ

เรื่องความทุกข์ความทรมานในการเกี่ยวข้องกับโลกสอนโลก เรายอมรับว่าทุกข์ แต่ความทุกข์ในใจของเราหากไม่มี มีแต่ความเมตตาล้วน ๆ เท่านั้น แล้วเจตนานี้ก็กำลังกระจาย ทว่าธรรมะสั่งสอนโลกนี้ให้ไปพร้อม ๆ กันกับด้านวัตถุ เราก็ดสอนไปเต็มเม็ดเต็มหน่วย เต็มภูมิของเรา การสอนโลก เราพูดตรง ๆ ให้เต็มเม็ดเต็มหน่วย เราไม่มีอึดมีอื่นในหัวใจของเราว่าจะติดจะข้องตรงไหนในด้วยเรื่องของกิเลสตัณหา มาผลักดันให้เราติดคุกติดตะราง เพราะอำนาจของกิเลสมีอำนาจเหนือเรา จับเราใส่คุกใส่ตะราง ไม่มี เพราะไม่มีกิเลสตัวใดจะมาจับเราได้ นอกจากเราจับมันม้วนเสื่อลงหมดแล้วตั้งแต่วันเดือนปีที่กล่าวมาแล้วนั้นเท่านั้น จากนั้นมาแล้วไม่เคยมีกิเลสตัวใดมาปรากฏเรา

เราแสดงหรือสอนโลกด้วยความบริสุทธิ์ใจ แม้จะถูกตำหนิติเตียนอะไร ๆ ก็ตามเรื่องนี้เคยมีมาตั้งเดิมอยู่แล้ว ตั้งแต่ดึกดำบรรพ์กาลไหน ๆ เรื่องการตำหนิติชม เอส ธมฺโม สนนฺตโน เป็นธรรมของเก่าของเก่า เป็นธรรมพื้นฐาน ไม่มีใครลบล้างได้เลย พระพุทธเจ้าทั้งหลายก็ดี สาวกทั้งหลายก็ดี ย่อมได้รับคำนิทานคำสรรเสริญมาเช่นเดียวกัน เราตัวเท่าหนูทำไมจะไม่ได้รับ เราก็ดยอมรับว่าได้รับ แต่เราไม่ติด ก็เหมือนพระพุทธเจ้า สาวกทั้งหลายไม่ติด ทั้งความชมเชยและความนิทาน ชมเชยสรรเสริญและความนิทาน ไม่ติดทั้งนั้น ใครชมก็เท่าเดิม ใครตำหนิก้เท่าเดิม เพราะท่านพอทุกอย่างแล้ว นี่ก็พอทุกอย่างแล้ว ใครจะว่าอะไรก็ว่า หากอยากจะโต้ตอบก็โต้ตอบไปบ้าง บางทีแฝงกับข้อความตลกก็มี เพราะเราไม่มีอะไรกับใคร อยากพูดอยากตลกก็ตลก แต่ตลกเป็นคติธรรม ๆ ไม่ใช่ตลกแบบโลกแบบสงสาร เราตลกก็ตลกแบบบรรดแบบธรรมไปเท่านั้นเอง

นี่เราก็ได้ช่วยโลกเต็มกำลัง ใครจะมีอุบายวิธีการยังไงก็ขอให้ปฏิบัติตัวเอง ตัวเรามีคุณค่ามากนะ การเตรียมพร้อมที่จะก้าวหน้าไปสู่ภพหน้านั้นรอลมหายใจเท่านั้นแหละ ลมหายใจขาดปั๊บจิตดวงนี้จะออกทันที จิตดวงนี้ออกจะมีทั้งบาปทั้งบุญที่เราสร้างเอาไว้ติดตัวไปด้วย นอกนั้นไม่ไป เนื้อหนังมังสา สกปรกกายทั้งหลายอยู่นี้หมด ไม่มีใครเอาไปได้ แม้สมบัติเงินทองข้าวของมีมากมีน้อยทั้งหลายก็เลื่อนไปตาม ๆ กันกับร่างกายเจ้าของที่ตายไปแล้ว ส่วนใจคือบุญบาปนั้นไม่ได้ทิ้งนะ ติดตัวไปด้วย เพราะฉะนั้นจึงให้พากันชำระบาปซึ่งเป็นภัยต่อตัวเองในเวลาก้าวเดินไป ภัยคือบาปนั้นแหละ จะเป็นข้าศึกต่อตัวของเราเองเพราะเราทำมันมา ทำมาแล้วมันก็มาเป็นข้าศึกต่อเรา เพราะฉะนั้นให้สร้างความดีชำระความชั่วออก เมื่อสร้างความดี ความดีจะเป็นผู้พึ่งเป็นพึ่งตายของเราทุกภพทุกชาติ หนุนขึ้นไปจนกระทั่งถึงวิมุตติหลุดพ้น เมื่อจิตได้ถึงขั้นวิมุตติหลุดพ้นแล้วหมดโดยประการทั้งปวง ทั้งสุขทั้งทุกข์ สิ่งเหล่านี้เป็นสมมุติด้วยกันทั้งหมด ปล่อยหมด ธรรมชาตินั้นเป็นวิมุตติหลุดพ้น เพราะอำนาจแห่งการสร้างความดีของเรา ให้พากันอุตสาหะพยายาม

เวลานี้กิเลสกำลังหนาแน่น ลบบาป ลบบุญ ลบศาสนาของพระพุทธเจ้าซึ่งเป็นศาสนาชั้นเอกนี้ลงไปโดยลำดับลำดับ เมื่อลบในหัวใจตนเองแล้วก็ไปลบในหัวใจของคนอื่นไม่ให้มีบาปมีบุญให้มีแต่ความคึกความคะนอง ความเย่อหยิ่งจองหองพองตัวก่อพิษก่อไฟเผาไหม้และกันกันไปเท่านั้น นี่ละโทษแห่งกิเลสเผาไหม้ทั้งนั้นไม่มีความดีเลยแหละ ขอให้ท่านทั้งหลายจำเอาไว้

นี่เราพูดมาตั้งแต่ต้นที่เราช่วยโลก เราช่วยด้วยความไม่มีทุกข์ทางใจ สอนโลก โลกมีทุกข์ทางใจทางกาย เราไม่มีทุกข์ทางใจสอนโลกเต็มเม็ดเต็มหน่วยเรื่อยมาจนกระทั่งถึงวันสิ้นอายุขัย คือลมหายใจขาดดินก็ตืดผิงเลย ด้วยการที่รู้เห็นประจักษ์ในหัวใจแล้วจึงนำมาสอนโลกด้วยความอาจหาญชาญชัย เราไม่เคยมีความจนตรอกจนมุมในสิ่งใดในสามแดนโลกธาตุที่ว่าเป็นสมมุติเพราะอันนี้เป็นสมมุติ ที่เราครองอยู่นี้เป็นวิมุตติ ผ่านไปหมดแล้วทุกอย่างให้ท่านทั้งหลายจำเอาไว้

นี่ละธรรมของจริง ใครปฏิบัติจะรู้จะเห็นไม่เคยคาดเคยคิด เมื่อการปฏิบัติมีอยู่จะไปเจอจนได้ ๆ นั้นแหละ ดังที่ธรรมมาสอนพี่น้องทั้งหลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งยกเรื่องหลวงตาบัวออก เคยคิดเคยคาดไว้เมื่อไร ตั้งแต่ไหนแต่ไรมา เมื่อก้าวเดินตามทางของศาสนาแล้วมันก็รู้ก็เห็น ให้เกิดความรู้ความคิดความประจักษ์ใจขึ้นมาโดยลำดับ จนกระทั่งประจักษ์เต็มหัวใจแล้วถามใคร แม้พระพุทธเจ้าประทับอยู่ข้างหน้าก็ไม่ทูลถามเพราะของจริงเป็นอันเดียวกัน ให้พากันอุตสาหะพยายามนะ เอาละเอาแค่นี้ก่อนเป็นพัก ๆ ไป

ผู้กำกับ วิจารณ์ธรรม วันพุธที่ 22 ก.ย.47

ยุคที่พระพุทธศาสนาเสื่อมทรุด

ผมทำข่าวเกี่ยวกับศาสนาและวัฒนธรรมมานานหลายปี ที่ผ่าน ๆ มายังไม่เคยเห็นมีการทำลายพระพุทธศาสนาอย่างหนักหนาสาหัสเหมือนอย่างคราวนี้ ในคราวที่หน่วยราชการที่ทำหน้าที่สนองงานพระพุทธศาสนาถูกแบ่งส่วนงานออกเป็น 2 ส่วน โดยมีผู้กุมบังเหียนบริหารส่วนราชการที่โยกมาจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

พระพุทธศาสนาเสื่อมทรุดที่สุดก็ยุคนี้

ไม่ต้องไปคำนึงถึงพระพุทธศาสนาโดยภาพรวมดอก ขอให้ดูเพียงแต่องค์สมเด็จพระสังฆราชซึ่งพระองค์ยังทรงมีพระชนม์ชีพอยู่แท้ ๆ เพียงแต่ชราภาพลงไปมากเท่านั้น ขบวนการละโมภโลภมาก มุ่งแสวงหาแต่เรื่องยศถาบรรดาศักดิ์ก็กระทำการโดยขาดความเคารพยำเกรงต่อพระองค์ท่านเสียแล้ว เรื่องการจะแสดงความกตัญญูรู้พระคุณตามหลักคำสอนของพระพุทธศาสนาที่สืบทอดกันมาหลายชั่วอายุคนนั้นคงไม่ต้องพูดถึง

ไม่มีให้ได้เห็นดอกที่คนจำพวกนี้จะแสดงความกตเวทิตา

ในวันที่คุณทองก้อน วงศ์สมุทร นำคณะศิษย์ของหลวงตาพระมหาบัวจำนวนกว่า 1 พันคนเดินทางไปชุมนุมที่บริเวณหน้าท่าเนียบรัฐบาล ในวันนั้นคุณทองก้อนได้เรียกร้องให้คนในรัฐบาล ออกมาแสดงความรับผิดชอบต่อกรณีการลงนามในหนังสือฉบับหนึ่งที่มีไปถึง “หมอมิรเมย์” ผอ.ใหญ่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ซึ่งในหนังสือระบุว่า ท่านนายกฯ ต้องการทราบพระอาการประชวรของสมเด็จพระสังฆราช และต้องการนำความเข้ากราบบังคมทูลให้ในหลวงทรงทราบ แต่แล้วรัฐบาลโดยสำนักนายกฯ ก็กลับนำความเห็นของ “หมอมิรเมย์” เพียงคนเดียวมาออกประกาศเป็นแถลงการณ์สำนักนายกรัฐมนตรี

แฉพระอาการประชวรอย่างไม่น่าให้อภัย

ประชาชนทั่ว ๆ ไปรวมทั้งพระเจ้าพระสงฆ์ส่วนใหญ่แล้วจะ 모르หรือกว่า ผู้ที่จะออกแถลงการณ์พระอาการประชวรของสมเด็จพระสังฆราชได้นั้น จะต้องเป็นคณะแพทย์ผู้ถวายการดูแลรักษาเท่านั้น นอกนั้นไม่มีสิทธิ์ !

ท่านนายกฯ ก็ไม่มีสิทธิ์ รองนายกฯ ผู้กำกับดูแลสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติก็ไม่มีสิทธิ์ และแม้แต่ผู้อำนวยการโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ท่านเดียวก็ไม่มีสิทธิ์ นอกจากจะเป็นแถลงการณ์พระอาการประชวรโดยคณะแพทย์หลวงที่มี “หมอสงคราม” เป็นหัวหน้าคณะทีมแพทย์หลวงเท่านั้นถึงจะมีสิทธิ์

ในหมู่คนเลวก็ย่อมมีคนดี ในวันนั้นผู้ที่ลงนามในหนังสือฉบับนั้นได้ออกมาพบคุณทองก้อนและพุทธศาสนิกชนที่ร่วมชุมนุม เปิดปากสารภาพว่าตนเองเป็นแต่เพียงผู้ลงนามเท่านั้น แต่ผู้ที่ร่างหนังสือฉบับนั้นคือคหุคนสนิทของท่านรองฯ วิชาญ

มิน่าเล่า ถึงได้ออกแถลงการณ์ผ่านมาทางแฟกซ์ถึงสถานีโทรทัศน์ช่อง 11 ของกรมประชาสัมพันธ์ เพื่อให้ผู้ประกาศข่าวในบังคับบัญชาได้นำประกาศออกทางสถานีโทรทัศน์ 11 จนเกิดความตื่นตระหนกแก่พุทธศาสนิกชนไปทั่วประเทศ

ใครที่ไม่รู้ต้นลึกลับบางก็คิดว่า รัฐบาลคงมีความปรารถนาดีต่อพระองค์ท่าน อยากจะให้มีการดูแลรักษาพระองค์อย่างเต็มที่ ทั้งยังประกาศว่าขอให้คณะแพทย์ถวายเป็นการรักษาต่อพระองค์ท่านอย่างเต็มกำลังความสามารถ แล้วยังแถมท้ายอีกด้วยว่าหากมีสิ่งใดที่ทางรัฐบาลจะช่วยเหลือได้ก็จะให้การช่วยเหลือในเรื่องนี้อย่างเต็มที่

แต่ปรากฏความจริงว่านับตั้งแต่มีแถลงการณ์ฉบับนั้นออกมา คนในฟากรัฐบาลไม่เคยที่จะเข้าไปดูเอาใจใส่ต่อพระองค์ท่านเลยแม้แต่นิดเดียว จะครั้งหนเดียวก็ไม่เคยมีที่จะเข้าไปแสดงความกตัญญูกตเวทิตาต่อพระองค์ท่าน

ผลพวงของการรับทราบถึงพระอาการประชวรในครั้งนั้น พาก่อให้เกิดการแต่งตั้งคณะผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราช และผู้มีอำนาจลงนามในฐานะ “ผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราช” ตามมา

ซ้ำยังนำเอาพระอาการประชวรที่ไม่ตรงกับความจริง ไปประกาศเป็นมติมหาเถรสมาคมในการแต่งตั้งคณะผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราช และยังประกาศลงในราชกิจจานุเบกษาว่าทรงมีพระอาการประชวรเรื้อรังหลายโรค !

ทำลายตั้งแต่หัวแล้วส่วนที่เป็นเนื้อตัวละ จะไปเหลืออะไร ??

ณ. หนูแก้ว

หลวงตา นี่ละเห็นไหมภัยของพุทธศาสนาเรา สลับซับซ้อนจากพวกเปรตพวกผีแทรกเข้ามาเป็นระเบิดนิวเคลียร์นิวตรอนอยู่ในวงมหาเถรสมาคม มีแต่พวกของมันทั้งนั้นเวลานี้ มาเป็นใหญ่เป็นโตเป็นมหาภัยอยู่ในนั้น พวกเราชาวพุทธจะว่าย่างงาย คอยฟังเสียงก็แล้วกัน จะโต้ตอบกันยังไงๆ เราก็คอยฟังเสียงอยู่นี้ เวลานี้กำลังขึ้น คือออกจากช่องนั้นแล้วก็ขึ้นช่องนี้ ออกช่องนี้ไปขึ้นช่องนั้น หากความสงบไม่ได้ เราพูดแล้วผิดไปไหน จะออกทุกช่องทุกมุมที่จะทำลายทั้งชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ จะไม่ให้มีเหลืออยู่ในเมืองไทยเลย ด้วยอุบายวิธีการของพวกเหล่านี้ ออกทุกแห่งทุกมุม ขึ้นได้ก็เป็นแต่กาฝากๆ ไม่มีความจริงแม้แต่หนึ่งที่จะมาพิจารณาพอหยาบยกขึ้นเป็นสารประโยชน์ได้เลย มีแต่กาฝากมหา

ภัยๆ เรื่อยมา ทางคณะสงฆ์ไทยจึงได้เปิดออกๆ ตลอดมาจนกระทั่งปัจจุบันนี้ นี่ก็ไม่พ้นที่จะเกี่ยวข้องกับคณะสงฆ์ไทยอีกเหมือนกัน เพราะมันเกี่ยวโยงกันอยู่ที่นี่ พวกนี้พวกมหาภัยตั้งขึ้นทุกแห่งทุกมุม ฟัน้องทั้งหลายจำเอานะ เวลานี้กำลังขึ้นทุกแห่งทุกมุม มีแต่ที่ว่าตะกั่วนี้ ที่เทศน์ตะกั่วนี้ว่า เรียนสูงๆ ทั้งนั้นแหละ เท่านั้นละ

ผู้กำกับ ปัญหาธรรมะจากเว็บไซต์ คนแรกจากประเทศลาวครับ เขาถามว่า ทำไมเมื่อเราทำดีคนจึงไม่เห็นความดีของเรา ผู้รู้ว่าทำดีมันเห็นผลช้า แต่ผมก็ยังทำ บางครั้งผมก็ท้อเหมือนกัน ผมกราบขอให้หลวงตาช่วยอธิบายแก่กระผมด้วยครับ(จากดาวจันทร์ วงศ์จันคำ)

หลวงตา อย่าไปท้อ เราจะเป็นคนเลวไปตามเขาที่เลวๆ หลายๆ คน คนไม่เห็นความดีของเรา ก็ขอให้เราเห็นความดีของเราที่แล้วก็แล้วกัน เราทำความดีเพื่อเรา ไม่ได้ทำความดีเพื่อผู้อื่นใด

ผู้กำกับ คนที่สองครับ เมื่อก่อนผมยังไม่รู้จักการภาวนา ใจทุกข์มาก เต็มใจพอมิสิ่งมากระทบไม่ค่อยสุขไม่ค่อยทุกข์เท่าไร มันค่อนข้างจะเฉยๆ วิธีที่ปฏิบัติภาวนาของผมคือหายใจเข้า พุท และหายใจออก โธ และทำนิมิตภาพพระ ทรงไว้ตลอดวัน ปัจจุบันสามารถภาวนาได้ตลอดเกือบทั้งวันที่ระลึกได้ ไม่ว่าจะนั่งนอนยืนเดิน พุดคุยหรือขับรถ แต่ขณะที่ระลึกได้มันจะไม่มีคำภาวนาพุทโธ จะมีแต่เพียงรู้ว่าลมมันเข้าลมมันออกไปเรื่อยๆ พอรู้ตัวอีกทีถึงรู้ว่าเราไม่มีคำภาวนาพุทโธกับนิมิตภาพพระ มีแต่การพิจารณาลมหายใจ ที่ผมเปลอลืมพุทโธและนิมิตภาพพระบ่อย ขอหลวงตาโปรดเมตตาแนะนำการปฏิบัติธรรมด้วยครับ

หลวงตา ที่ทำมานี้ถูกต้องแล้ว ทำให้มากๆ ถูกต้องแล้วๆ นี่ละธรรมรักษาเป็นอย่างนั้น พุทธรักษา ธรรมรักษา สังฆรักษา เราปฏิบัติธรรม ธรรมย่อมรักษาเราอย่างนี้ ทุกข์ค่อยเบาลงโดยลำดับเพราะธรรมรักษา ทุกข์เข้ามายุ่มยามไม่ได้

ผู้กำกับ คนที่สามครับ ปัจจุบันผมกำลังพิจารณากาย โดยพิจารณาผม ขน เล็บ ฟัน หนัง ให้เป็นปฏิภูล มันมีความรู้สึกยิบๆ ในจิต เช่นพอนึกถึงผมหรือหนังว่าปฏิภูลบี้บ มันก็แสดงอาการปฏิภูลทันที บ้างก็หลุดออกมาให้เห็น ทำไมมันถึงรู้สึกยิบๆ เวลาทำงานก็ทำปรกติไป แต่เหมือนอีกจิตหนึ่งก็อยากจะพิจารณาให้ต่อเนื่อง แต่มันก็ต้องทำงาน ตอนนอน นอนไม่ค่อยหลับเลยเพราะมันพอใจจะพิจารณาแบบนี้ แต่ไม่ค่อยชัด เพราะมันเบาสบาย ถูกไหมครับ

หลวงตา ถูกต้องๆ พิจารณาอย่างนั้นแหละ กองทุกข์อยู่กับอันนี้แหละ กับภรรยา
ภรรยาไม่ติดมาติดภรรยา ให้แก่ภรรยาด้วยการพิจารณาตามพระพุทธเจ้าสอน ฟังหลายภรรยา
ออกแล้วฟังหมดโลกธาตุนี้ไม่มีเหลือ ออย่าว่าแต่ภรรยาที่อยู่ในโลกธาตุนี้เลย ฟังหมดถ้าลงอัน
นี้ได้เข้าถึงไหน

ผู้กำกับ ข้อที่สองครับ นอกเหนือจากอสุภะแล้ว ควรกำหนดให้เป็นอนิจจัง ทุกขัง
อนัตตา ด้วยใช่ไหมครับ (ใช่ๆ เอ้าว่าไป) บางครั้งพิจารณาอยู่จิตมันก็มายึดตรงอกตัวเอง
แล้วพิจารณาทุกขังว่าอะไรเป็นทุกข์ ออกเป็นทุกข์หรือ ลองลอกหนังออกจนถึงกระดูก แล้ว
ทุกข์จากการยึดอกมันก็ดับ หรือบางครั้งก็เป็นแบบทุกข์ก็อยู่ส่วนทุกข์ (ก็มีเท่านั้นจะให้ว่า
อะไรอีก)

ข้อสาม ทำไมเวลาพิจารณาแล้วจิตมันมาเด่นอยู่ที่กลางอกเหมือนมันหดตัว แต่ก็ไม่
ถาวร บางครั้งมันก็ยึดกายอีก แต่ไม่หนักเหมือนยังไม่เคยพิจารณา พอรู้เท่าทันหรือ
พิจารณาจิตมันก็มาเด่นอยู่กลางอกอีก ต้องทำยังไงต่อไปครับ

หลวงตา ถูกต้องแล้วให้พิจารณาอย่างนั้นต่อไป เวลาชำระแล้วมันจะคล่องแคล่ว
ว่องไวและเข้าใจตัวเองไปโดยลำดับ

ผู้กำกับ ข้อสี่ บางครั้งจิตมันบอกว่าพิจารณาพอแล้ว จะพิจารณาอีกเหมือนมันไม่
สนใจ (ไม่สนใจก็ให้อยู่ในความสงบ ไม่สนใจกับการพิจารณาแล้วก็ให้เข้าไปอยู่ในความ
สงบ คือรู้ที่อยู่โดยเฉพะ) ต่อมาเหมือนกิเลสมันค่อยๆ แทรกตรงความพอใจ บอกว่า
พิจารณาพอแล้ว ตรงนี้จะแก้อย่างไร ให้รู้เท่าทันหรือเปล่าครับ

หลวงตา เวลาพอก็พอ คือเวลาเราเห็นตื้นเขินเมื่อยล้าก็พักงาน เรียกว่าพอ
เสียก่อนวันนี้ วันหลังเข้าใจใหม่อย่างนี้ เข้าใจหรือ มันพอเป็นระยะๆ หิวเป็นระยะ อิ่มเป็น
ระยะ เอ้าว่าไป

ผู้กำกับ คนที่สี่ การทำสมาธิของสำนักหนึ่งสอนว่า ไม่ต้องยึดลมหายใจ ให้นึกนิมิต
เป็นแก้วกลมใสแทน กระผมปฏิบัติไปแล้วมันขัดในจิต ผมสงสัยว่าทางนี้เป็นทางที่ทำให้
เกิดพันทุกข์ เกิดปัญญาตามที่สำนักนี้สอนเผยแพร่แน่หรือ เหมือนกับเป็นการสะกดจิตตัว
ให้ยึดในภาพนิมิตนั้น แต่พอผมได้มาลองภาวนาพุทธโธ ตามที่ได้อ่านเทศน์ของหลวงตา
กลับสงบเย็น จิตแน่นดีครับ ตอนนี้ผมไม่รู้ว่าทางไหนแน่ที่ถูก กราบหลวงตาช่วยชี้ทางผม
ด้วยครับ (ทางของเราที่ทำแล้วเป็นความสะดวกสบายโล่งใจ นั้นแหละเป็นทางถูกที่สุด
สำหรับเรา คนอื่นกลางเนื้อชอบกลางยา แล้วแต่ใครจะพิจารณาไป ยามีหลายประเภท โรคก็มี

หลายประเภทเหมือนกัน แล้วแต่ใครจะถูกกับโรคชนิดใดด้วยยาวนานใดก็นำไปปฏิบัติต่อตัวเอง)

กระผมเคยสงสัยเรื่องนิพพานเป็นอัตตาหรืออนัตตา ตามที่ทางสำนักนี้สอน เผยแพร่ แต่ได้มาฟังหลวงตาสอนแล้วเข้าใจแน่ชัด ทั่วๆ ที่กระผมไม่ได้ไปถึงพระนิพพาน แต่แปลกตรงที่ฟังหลวงตาแล้วเข้าใจ เหมือนกับเป็นของจริงของแท้ครับ กระผมขอเมตตา หลวงตาอธิบายเพื่อทางที่ถูกของการภาวนา เพื่อมิให้ไปทางที่ผิดไปสำหรับหลักของพุทธ ศาสนาด้วยครับ

หลวงตา ที่พูดเหล่านั้นก็ถูกต้องแล้ว ไม่สงสัยนิพพาน จะให้อธิบายไปอะไรอีก เอา ละพอเท่านั้น ไม่มีแง่อธิบาย อธิบายหาอะไร

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz